

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **I. Š.**, proti žalované: **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 18. 2. 2010, č.j. byla zamítnuta žádost žalobkyně o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 25. 3. 2010 doručené žalované dne 26. 3. 2010.

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 22. 11. 2011, č.j. byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2010 bylo potvrzeno.

Citované rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobkyně včas podala žalobu prostřednictvím České správy sociálního zabezpečení, Krajskému soudu v Brně byla postoupena dne 2. 2. 2012.

Žalobou napadla přezkoumávané rozhodnutí, taktéž i rozhodnutí ze dne 18. 2. 2010, namítla, že žalovaná realizovala nesprávně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 1. 2011, č.j. 22 Ad 30/2010-44 a opravné usnesení téhož soudu ze dne 2. 2. 2011, č.j. 22 Ad 30/2010-48. Žalovaná nezjistila plně skutkový stav posouzené věci, nesprávně hodnotila významné skutkové zjištění posuzovaného dítěte s aspektem doložených důkazů a nesprávně i právně posoudila předmětnou věc. Napadené rozhodnutí hodnotila jako nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Namítla, že přezkoumávané rozhodnutí nebylo řádně odůvodněno, nebylo uvedeno na základě kterých konkrétních důkazů provedla vyhodnocení, obsah provedených důkazů nebyl vysvětlen. Konkrétně nesprávně vyhodnotila a posoudila u posuzovaného dítěte I. L., že dítě v té době, kdy byla nutná péče o ně žalobkyní, nemělo závažné poruchy, a že se nejednalo o dítě nevyžadující péči. Dále nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřovala i v tom, že nebylo zdůvodněno, proč nebyl zhodnocen stav pro posouzení zdravotního stavu i dcery A. Š. Navrhla proto, aby přezkoumávané rozhodnutí bylo zrušeno.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 31. 1. 2012 uvedla, že žalobkyni nevznikl nárok na zvýšení výše jejího starobního důchodu dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění z důvodu zápočtu doby péče o postižené děti ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. e) zákona č. 100/1988 Sb. ve znění platném do dne 31. 12. 1995, neboť tyto nebyly uznány těžce zdravotně postižené vyžadující mimořádnou péči podle § 37 odst. 1, 2 vyhlášky č. 149/1988 Sb. Žalovaná poukázala na rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 34 Cad 133/2007-62, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2007 pro vady řízení a uloženo znovu rozhodnout o žádosti žalobkyň o zápočet doby péče o těžce zdravotně postižené dcery. Žalované bylo uloženo vyžádat nový posudek za osobní přítomnosti žalobkyně a posoudit, zda dcera I. byla v další požadované době od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963 dlouhodobě těžce zdravotně postižena vyžadující mimořádnou péči či nikoliv. Podle výsledku nově vyžádaného posudku žalované znovu mělo být rozhodnuto o žádosti o zvýšení starobního důchodu žalobkyně z důvodu zápočtu doby péče o těžce zdravotně postižené dcery A., nar..... v době od 9. 9. 1974 do 9. 5. 1978 a dceru I., nar. v době od 1. 11. 1963 do 23. 8. 1964 s odkazem na posudek OSSZ Zlín ze dne 2. 6. 2003 a z důvodu péče o dceru I. v době od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963 dle nového posudku OSSZ. I když rozhodnutí žalované bylo zrušeno, nebyl zpochybněn první podkladový posudek ze dne 2. 6. 2003, kdy byly na OSSZ Zlín posuzovány obě dcery, neboť žadatelka byla osobně přítomna jednání. V dalších řízeních se tedy nově zjišťoval a posuzoval již jen zdravotní stav dcery I. za sporné období r. 1962 až 1963. Z uvedeného je tedy zřejmé, proč žalovaná znovu nevyžadovala nový posudek o zdravotním stavu dcery I. v dalších následujících letech 1963 až 1964 a u dcery A. v 70. letech, jak žalobkyně požaduje v žalobě.

Byť žalobkyně namítla, že přezkoumávané rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neuvedla ani ve svých námitkách žádné nové okolnosti a nedoložila nové doklady prokazující zdravotní stav svých dcer. Na základě uvedeného, proto nebyly dány důvody k vyhovění žádosti.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 6. 1. 2011, č.j. 22 Ad 30/2010-44 bylo rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2010, č.j. o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2010 zrušeno. Soud sice uznal, že je třeba souhlasit s argumentací žalované, že žalobkyně svým jednáním neumožnila dostatečnou součinnost k tomu, aby byl najisto objektivně zjištěn zdravotní stav dcery, avšak skutkový stav, jenž vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění. Neproběhlo totiž žádné posudkové jednání, ke kterému by byla žalobkyně i její dcera předvolána, jehož

výsledkem by byl zpracovaný protokol o jednání s posudkem zaměřený na posudkový závěr i v případě, že by žalobkyně nepředložila žádné další nové doklady. Ačkoliv byla OSSZ Zlín k vypracování posudku vyzvána, posudek nebyl zpracován. Krajský soud vyslovil závazný právní názor, sice že je třeba vyhotovit posouzení zdravotního stavu I. L. z dostupných lékařských podkladů tak, jak vyplývá z písemného požadavku žalované ze dne 14. 9. 2009 s tím, že k tomuto jednání bude přizvána žalobkyně i posuzovaná dcera, zároveň s výzvou k předložení eventuálně dalších důkazů pro objektivní posouzení zdravotního stavu dcery I. za období od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963. V rámci realizace uvedeného rozsudku žalovaná vyžádala nový posudek OSSZ Zlín, který byl vypracován dne 12. 9. 2011. Lékař popsal kdy byla žalobkyně vyzvána, jaké doklady doložila, přičemž většina z nich je nelékařských, tedy irelevantní pro posouzení zdravotního stavu dcery. Pokud byly dodatečně doloženy lékařské zprávy, jsou datovány později a není v nich žádná zmínka o zpětné posuzované době, a tedy nejsou dostačující k uznání posuzovaných dcer, tak zdravotně postižených. Závěrem lékař konstatoval, že zdravotní stav dcery neodpovídal období od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963 dlouhodobě těžkému zdravotnímu postižení vyžadující mimořádnou péči dle § 1 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Bylo-li posudkem OSSZ Zlín ze dne 2. 6. 2003 a 12. 9. 2011 jednoznačně prokázáno, že ani jedna z dcer nebyla zdravotně postižená, aby její zdravotní stav vyžadoval mimořádnou péči matky – žalobkyně, postupovala žalovaná správně, pokud uplatněnou žádost zamítla. Z výše uvedených důvodů proto žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud si připojil spis Krajského soudu v Brně sp. zn. 34 Cad 133/2007 a zjistil, že rozsudkem ze dne 31. 10. 2008 bylo rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2007 č. zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Rozhodnutím žalované ze dne 7. 5. 2007 zamítla žalovaná žádost o zvýšení starobního důchodu žalobkyně s odůvodněním, že pro účely úpravy starobního důchodu je možno hodnotit péči o nezletilé dítě dlouhodobě těžce zdravotně postižené vyžadující mimořádnou péči, ale podle posudku OSSZ Zlín ze dne 2. 6. 2003 nebyly její dcery A., nar. v době od 9. 9. 1974 do 9. 5. 1978 a dcera I., nar. v době od 1. 11. 1963 do 23. 8. 1964 těžce zdravotně postižené vyžadující mimořádnou péči, podle posudku OSSZ Zlín ze dne 2. 1. 2007 nelze dceru I. považovat za dlouhodobě těžce zdravotně postižené dítě vyžadující mimořádnou péči i v období od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963. Ze záznamu o jednání ze dne 2. 1. 2007 soud zjistil, že lékař OSSZ Zlín posuzoval zdravotní stav I. L. v období od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963 a žadatelka posouzení ani posuzovaná nebyly u tohoto jednání přítomny. Soud proto ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a zavázal žalovanou k vyžádání si od příslušné OSSZ nové posouzení zdravotního stavu I. L. v období od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963 s tím, že uvědomí žadatele o posouzení zdravotního stavu o jednání a zároveň žadatelku vyzve k předložení důkazu pro úplné a objektivní posouzení zdravotního stavu I. L. ve shora uvedeném období.

Dále si soud připojil spis Krajského soudu v Brně sp. zn. 22 Ad 30/2010, z kterého zjistil, že rozsudkem ze dne 6. 1. 2011 bylo zrušeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 29. 4. 2010, č.j. Soud vyslovil výhrady jakým způsobem správní orgán vedl řízení, neboť jak vyplývá z přípisu žalované ze dne 14. 9. 2009 v požadavku na vyhotovení posudku OSSZ Zlín bylo sděleno, že „pokud žadatelka nepředloží, a to ani za pomoci posuzované dcery k nové výzvě žádné další nové doklady, nechť se LPS znovu a podrobně vyjádří, zda je či není dříve doloženými doklady (zpráva Fakultní nemocnice v Olomouci ze dne 6. 2. 1976) zdravotní stav dcery dodatečně prokázán, popř., že neprokazuje těžké zdravotní postižení

dcery, vyžadující mimořádnou péči. Tento požadavek však bylo zjištěno, že splněn nebyl, žalobkyně i případně posuzovaná nebyly k žádnému jednání předvolány, tedy jednání, jehož výsledkem by byl zpracovaný protokol o jednání s posudkem zaměřeným na posudkový závěr i v případě, že by žadatelka nepředložila žádné další nové doklady. V tomto bodě shledal soud podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem. Soud zavázal dále žalovanou potřebou vyhotovit posouzení zdravotního stavu I. L. z dostupných lékařských podkladů tak, jak vyplývá z požadavku žalované ze dne 14. 9. 2009 s tím, že k tomuto jednání bude přizvaná žalobkyně i posuzovaná, zároveň s výzvou k předložení eventuálně dalších důkazů pro objektivní posouzení zdravotního stavu dcery I. za období od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963.

Ve správním spise je založen posudek OSSZ Zlín ze dne 12. 9. 2011, z kterého vyplývá, že žalobkyně byla vyzvána dne 7. 4. 2011 k doložení lékařských nálezů za období ode dne 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963. Dne 9. 5. 2011 doložila kopii zprávy z Fakultní nemocnice Olomouc sepsanou dne 6. 2. 1976, žádné jiné lékařské nálezy doloženy nebyly. Dále doložila vysvědčení ze školy za léta 1964/1965, 1971/1972. Dne 10. 8. 2011 pak byla doručena řada nelékařských sdělení, které pro posouzení zdravotního stavu jsou irelevantní. Ve věci jednala Okresní správa sociálního zabezpečení Zlín již i dne 13. 6. 2011, kdy žalobkyně při jednání sdělila, že zprávy o zdravotním stavu dcery jsou v archivech Fakultní nemocnice Olomouc, proto jednání bylo odročeno na den 12. 9. 2011, kdy doložila řadu nelékařských sdělení, mimo jiného i sdělení ředitele Fakultní nemocnice Olomouc MUDr. M. ze dne 11. 7. 2011, že doklady o ambulantním léčení ze sedmdesátých let jsou již ze zákona skartovány. Vzhledem k tomu, že na uvedené období nebyly doloženy ani lékařské zprávy, lze předpokládat, že v požadovaném období ode dne 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963 dítě nebylo ani dispenzarizováno. Z dřívějšího prostudování zdravotní dokumentace při opakovaném posuzování zdravotního stavu dítěte I., r.č. nebyly popsány závažné poruchy psychomotorického vývoje ani závažné poruchy funkce ledvin či těžké pyelonefritidy, atd. V době od 13. 1. 1962 do 31. 3. 1963 tedy nelze prokázat, že by se jednalo o dítě dlouhodobě těžce zdravotně postižené vyžadující mimořádnou péči dle § 1 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění.

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání.

Žaloba není důvodná.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání rozhodnutí, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Soud nemohl přisvědčit námitkám žalobkyně, že napadené rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů a že skutkový stav byl nedostatečně zjištěn. Žalovaná ve správním řízení postupovala podle závazného právního názoru Krajského soudu v Brně vysloveného v rozsudku ze dne 6. 1. 2011, č.j. 22 Ad 30/2010-44, dne 12. 9. 2011 se konalo jednání u OSSZ Zlín s tím, že žalobkyně byla vyzvána k předložení eventuálně dalších důkazů pro objektivní posouzení zdravotního stavu dcery I., nar. vztahující se k období ode dne 13. 1. 1962 do 31. 3. 1964. Jak vyplývá z obsahu posudku o zdravotním stavu ze dne 12. 9. 2011, žalobkyně tak neučinila, k prvnímu jednání OSSZ dne 13. 6. 2011 doložila pouze zprávu z Fakultní nemocnice v Olomouci ze

dne 6. 2. 1976 o zdravotním stavu dcery, v níž není žádná zmínka o požadované době posouzení. Jednání dne 12. 9. 2011, v pořadí druhé, bylo nařízeno poté, co byla zjišťována v archivu Fakultní nemocnice Olomouc další lékařská vyšetření vztahující se k doložení zdravotního stavu dcery I. v požadovaném období. Jak již uvedeno shora, nepodařilo se zdokumentovat lékařskými zprávami zdravotní stav dítěte v požadovaném období, naopak z dřívějšího prostudování zdravotní dokumentace při opakovaném posuzování zdravotního stavu dítěte, nebyly popsány závažné poruchy psychomotorického vývoje ani závažné poruchy funkce ledvin či těžké pyelonefritidy. Nepodařilo se proto prokázat nový skutkový stav, který by odůvodňoval odlišné rozhodnutí ve věci. Z obsahu posudku OSSZ ze dne 12. 9. 2011 vyplývá, že žalobkyně se snažila využít všech dostupných prostředků pro získání příslušných podkladů, avšak marně.

Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31. 7. 1997 za dlouhodobě těžce zdravotně postižené dítě se považuje dítě, jehož zdravotní postižení uvedené v příloze č. 1, které je součástí této vyhlášky má podle poznatků lékařské vědy trvat déle než jeden rok.

Podle § 1 odst. 2 citované vyhlášky mimořádnou péčí o dlouhodobě těžce zdravotně postižené dítě se rozumí soustavná individuálně poskytovaná péče, která svým rozsahem, náročností a nutností značně převyšuje péči o zdravé dítě stejného věku, a to potřebou opakovaného ošetřování, popřípadě soustavné rehabilitace nebo cvičení, nutnosti přípravy individuálního dietního stravování, potřebou zvýšeného dohledu nebo pomoci jiné osoby při některých nezbytných životních úkonech.

Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že podmínka dlouhodobě těžce zdravotně postiženého dítěte vyžadující mimořádnou péči se u dcery žalobkyně I., nar.....nepodařilo prokázat, proto nezbylo než žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítnout.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. února 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová